

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoSr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416894985
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1416894985.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobkyne: Y. Z. Č.B., B.. XX.XX.XXXX, X. D.. X. Č.. XX, XXX XX X., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom ul. Pribinova 25, 824 95 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom ul. Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO : 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 27.05.2019, č.k. 7Csr/1/2016-91, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému sa proti žalobkyni priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I), žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100% (výrok II), s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok III).

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 53 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 41 ods. 1, 2, § 45 ods. 1,2,3, § 47 ods. 1,2, § 73 ods. 5 zákona č. 335/2014 Z.z o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“). Zamietajúce rozhodnutie odôvodnil tým, že dospel k záveru, že predmetná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva obsahuje náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a v predmetnej veci nie je daný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Mal za to, že žalobkyňa ako spotrebiteľ s ohľadom na svoje schopnosti a vedomosti mohla ovplyvniť zmluvu a túto neuzatvoriť resp. mala danú možnosť od nej odstúpiť do 14 kalendárnych dní bez následkov. Žalobkyňa v postavení spotrebiteľa mala na výber či predložený návrh zmluvy podpíše, alebo ho odmietne bez vplyvu na zmluvu o úvere. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že predmetná rozhodcovská zmluva bola podpísaná na samotnej listine, netvorila neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere pričom uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere a žalobkyňa ako dlžník mala reálnu možnosť výberu t.j. možnosť neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu, a teda bolo preukázané, že rozhodcovská zmluva umožnila žalobkyni voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu nezávislým súdom. V predmetnom konaní bol rozhodcovským súdom správne zistený skutkový stav, preto súd dospel k záveru, že Stály rozhodcovský súd v tomto prípade správne vyhodnotil predložené dôkazy, umožnil spotrebiteľke (žalobkyni) predložiť dôkazy, t.j. súd nezistil žiadne pochybenie rozhodcovského súdu,

ktoré by mohlo mať vplyv na výsledok sporu.

Z listinným dôkazom nevyplývalo ani to, že by vo veci rozhodoval v konaní zaujatý rozhodca. Stály rozhodcovský súd teda podľa dokladov predložených v spise rozhodol v súlade s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a rozhodcovským rozsudkom č.k. RK-PC-1640/15-EK zo dňa 29.02.2016 zaviazal účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie (v tomto konaní žalobkyňa), ktoré je svojou povahou objektívne možné pričom samotná žalobkyňa požiadala o splátkový kalendár po 10 eur mesačne z ekonomických dôvodov. Na základe uvedeného tak súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), a v konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. b), d) , f) a h) C.s.p.. Namietala závery súdu prvej inštancie, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku nepodala včas a po uplynutí zákonnej lehoty. Namietala, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný už za účinnosti iného zákona, a to zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Podľa ust. § 46 ods. 1 citovaného zákona bolo možné podať žalobu v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Keďže rozhodcovský rozsudok jej bol doručený dňa 15.03.2016, lehota na podanie žaloby uplynula dňa 15.06.2016, preto záver súdu prvej inštancie o nedodržaní lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku považovala za nesprávny. V tejto súvislosti poukázala aj na ust. § 1 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého v rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona nemožno rozhodovať ani spory medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré možno rozhodovať v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Mala za to, že súd prvej inštancie neposúdil správne platnosť rozhodcovskej zmluvy, keď ju vyhodnotil ako platný právny úkon. Uviedla, že jej nebola daná možnosť výberu, kde sa bude riešiť spor, tak ako to uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Alternatívny spôsob riešenia sporov s možnosťou obrátiť sa na rozhodcovský súd alebo na všeobecný súd, podľa jej názoru bol čisto formálny. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Poprel tvrdenie žalobkyne, že je bolo nanútené rozhodcovské konanie ako aj jej tvrdenie o včasnom podaní žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Zo samotnej formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že nebola poučená o obsahu zmluvy a jej právnych následkoch. Rozhodcovská zmluva je samostatná zmluva a listina nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy. Pričom uzavretie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy a vykonávania rozhodcovskej zmluvy. Z bodu 17 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Na základe uvedeného preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem s použitím § 378 ods. 1 v spojení s § 470 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je podané dôvodné.

7. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom

rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Preto v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať a v ďalšom na ne len poukazuje.

8. Vo vzťahu k odvolateľkou uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., odvolací súd uvádza. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. písm. f) Civilného sporového poriadku je možné teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, nesprávnosť ktorého možno usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

9. K námietke odvolateľky, že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h / C.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Odvolateľka v podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nesprávne vyhodnotil otázku včasnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keď pri posudzovaní predmetnej otázky aplikoval ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, pričom v predmetnej veci mal aplikovať § 46 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého možno žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. K predmetnej námietke žalobkyne odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie pri skúmaní včasnosti podanej žaloby vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v uznesení odvolacieho súdu č.k. 7CoSr/1/2017-71 zo dňa 31.01.2019, právoplatnom dňa 27.02.2019, podľa ktorého bolo rozhodným, že rozhodcovský rozsudok bol žalobkyňi doručený dňa 17.03.2016, lehota na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku teda uplynula v zmysle § 46 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní do 17.06.2016. Nakoľko žalobu na súd prvej inštancie žalobkyňa podala dňa 02.05.2016, urobila tak v zákonnej lehote pre podanie žaloby na zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku, čím bol naplnený predpoklad pre meritórne prejednanie podanej žaloby tak, ako to vykonal súd prvej inštancie. Z odvolania žalobkyne nie je zrejmé, z akého dôvodu dospela k záveru, že súd prvej inštancie považoval lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku za zmeškanú, keďže tento záver nebolo možné vyvodiť z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako ani z postupu súdu prvej inštancie predchádzajúceho jeho vydaniu. Odvolací súd preto vyhodnotil túto námietku žalobkyne ako nedôvodnú.

11. Vo vzťahu k námietke odvolateľky, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku platnosti rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorú považovala za neplatnú, keďže podľa nej predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, odvolací súd uvádza. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky odôvodnila žalobkyňa poukazom na to, že rozhodcovská zmluva spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, pričom jej nebola poskytnutá žiadna možnosť výberu, kde sa bude riešiť spor vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere. Alternatívny spôsob riešenia sporov s možnosťou obrátiť sa na rozhodcovský súd alebo na všeobecný súd bol podľa žalobkyne iba formálne upravený mechanizmus, ktorý fakticky možnosť výberu súdu obmedzoval v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ totiž veriteľ uplatnil svoje práva na rozhodcovskom súde, bola žalobkyňa ako dlžník povinná podriať sa rozhodcovskému súdu, a to bez možnosti

požiadať o ochranu všeobecný súd, čo jej ako spotrebiteľovi sťažovalo prístup k spravodlivosti. Pri posudzovaní dôvodnosti odvolacej argumentácie odvolateľky odvolací súd vzhliadol na to, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným dňa 20.03.2014 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Zmluvou o revolvingovom úvere sa žalovaný zaviazal poskytnúť na žiadosť žalobkyne úver vo výške 1200 eur, žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver v 36 mesačných splátkach vo výške 68,12 eur. Dňa 20.03.2014 bola medzi žalobkyňou a žalovaným podpísaná aj rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere, mali byť riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z taxatívne vymenovaných rozhodcovských súdov (bod 5 rozhodcovskej zmluvy). Rozhodcovská zmluva medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená v písomnej forme, obsahovo a formálne bola oddelená od zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva spĺňala zákonné náležitosti podľa § 3 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, neobsahovala dohodu o voľbe konkrétnej osoby rozhodcu, ale naopak, predvídala alternatívu riešenia sporov pred všeobecným súdom alebo rozhodcovským súdom. Zo žiadneho ustanovenia rozhodcovskej zmluvy, zmluvy o revolvingovom úvere ani zo zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného nevyplývalo, že by uzatvorením rozhodcovskej zmluvy bolo podmienené uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy. Žalobkyňa svojím vlastnoručným podpisom na rozhodcovskej zmluve vyjadrila súhlas s vyhlásením, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia a vykonávania revolvingovej zmluvy medzi veriteľom a dlžníkom, ako aj s tým, že ako dlžník nebola povinná prijať návrh rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa. Súčasťou rozhodcovskej zmluvy bolo tiež vyhlásenie žalobkyne, že bola o následkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa náležite poučená (body 2 a 3 rozhodcovskej zmluvy).

12. Nemožno tak prijať záver, že predmetná rozhodcovská zmluva obsahovala ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a či uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy bolo prejavom zmluvnej autonómie a výsledkom individuálnych dojednaní strán sporu, t.j. nejednalo sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu, že konkrétne zmluvné dojednanie bolo výsledkom vzájomného konsenzu a slobodnej vôle oboch zmluvných strán, dodávateľa i spotrebiteľa, zaťažovalo v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka žalovaného ako dodávateľa. Táto skutočnosť bola v konaní pred súdom prvej inštancie preukázaná predovšetkým vykonaním listinného dôkazu, rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorej ustanovenia jednoznačne preukazovali, že žalobkyňa svojím podpisom vyjadrila bezpodmienečný a dobrovoľný súhlas s uzatvorením danej rozhodcovskej zmluvy tak, ako to bolo uvedené vo vyhlásení v bode 1 rozhodcovskej zmluvy. V rozpore s uvedeným prejavom vôle v rozhodcovskej zmluve, žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení adresovanom súdu prvej inštancie popierala, že by jej bola daná možnosť odmietnuť uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, keď tvrdila, že pri podpise zmluvy jej bolo daných na podpis niekoľko dokumentov, ich obsah jej nikto nevysvetlil a bolo jej to prezentované tak, že na získanie úveru ich musí podpísať. Skutočnosť, že údajná možnosť odmietnuť uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy sa opisuje v jej texte, nebola podľa názoru žalobkyne rozhodujúca. Tieto písomné vyjadrenia žalobkyne však zostali len na všeobecnej úrovni, bez bližšieho konkretizovania okolností, za ktorých bola rozhodcovská zmluva podpísaná, a ktoré by dôveryhodne svedčili o nedostatku slobodnej vôle žalobkyne ako spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere alebo pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy. Tvrdenia žalobkyne teda nemali žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, a preto nebolo možné priznať tejto časti argumentácie žalobkyne procesný úspech.

13. Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že žalobkyňa v priebehu konania na súde prvej inštancie, ani v rámci podaného odvolania, neuviedla žiadne konkrétne okolnosti, ktorými by dôveryhodným spôsobom spochybnila pravdivosť tvrdení, ktoré svojím vlastným podpisom v rozhodcovskej zmluve potvrdila. Potreba objasniť tieto tvrdenia však prichádzala osobitne do popredia z dôvodu, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo zrejmé, že žalobkyňa disponuje profesijnou odbornosťou, na základe ktorej ju bolo možné považovať za osobu schopnú konať s náležitou znalosťou veci, a teda bolo možné logicky predpokladať, že túto svoju profesijnú odbornosť aplikovala aj v súvislosti s uzatváraním predmetnej spotrebiteľskej zmluvy a rozhodcovskej zmluvy. Preto napriek spotrebiteľskej povahe záväzku nebolo možné považovať všeobecný odkaz na nedostatok zmluvnej autonómie pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy (poukazom na to, že v rámci predzmluvných vzťahov žalobkyne nikto nevysvetlil

obsah podpisovaných listín), na preukázanie dôvodnosti podanej žaloby za postačujúci. Práve naopak listinné dôkazy vykonané pred súdom prvej inštancie nasvedčovali tomu, že žalobkyňa uzatvorila predmetnú rozhodcovskú zmluvu dobrovoľne a po riadnom poučení o následkoch uzatvorenia takejto zmluvy. Tomuto záveru zodpovedala i skutočnosť, že žalobkyňa bola v zmysle bodu 7 rozhodcovskej zmluvy oprávnená od tejto zmluvy odstúpiť do štrnástich dní od jej uzatvorenia, a to aj bez uvedenia dôvodov. Pokiaľ teda žalobkyňa v konaní trvala na tom, že rozhodcovská zmluva nebola prejavom jej slobodnej vôle, v konaní nebolo zrejmé, prečo žalobkyňa svoje právo odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy nevyužila. Bez osobitného zdôvodnenia motívov tohto konania žalobkyne, ktorá dobrovoľne zotrvala v záväzku založenom rozhodcovskou zmluvou, nebolo v súdnom konaní možné prijať záver o tom, že rozhodcovská zmluva bola žalobkyňi zo strany žalovaného jednostranne nanútená a podpis žalobkyne na rozhodcovskej zmluve nebol prejavom jej slobodnej a vážnej vôle.

14. Námietka žalobkyne, že alternatívna spôsob riešenia sporov s možnosťou obrátiť sa na rozhodcovský súd alebo na všeobecný súd je čisto formálne upravený mechanizmus riešenia sporov a sťažuje prístup dlžníka ako spotrebiteľa k spravodlivosti, nie je dôvodnou. V tejto súvislosti odvolací súd odkazujem na bod 5 rozhodcovskej zmluvy z ktorého jednoznačne vyplýva, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami, vyplývajúce alebo súvisiace so zmluvou o revolvingovom úvere, mohli byť riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z taxatívne vymenovaných rozhodcovských súdov. Z uvedeného teda vyplýva, že rozhodcovská zmluva nijakým spôsobom neobmedzovala právo spotrebiteľa domáhať sa svojho práva podaním žaloby na všeobecný súd tak, ako to predpokladá aj § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Ďalej je potrebné poukázať na to, že skutočnosť, že žalovaný sa domáhal svojho práva vyplývajúceho z porušenia zmluvy o revolvingovom úvere zo strany žalobkyne na spotrebiteľskom rozhodcovskom súde, nemožno bez ďalšieho spájať s konaním smerujúcim k poškodeniu alebo obmedzeniu práv žalobkyne ako spotrebiteľa. Samotná voľba spotrebiteľského rozhodcovského súdu na základe platne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy spĺňajúcej všetky zákonom ustanovené obsahové a formálne požiadavky, totiž predstavuje výkon práva dodávateľa, ktorým nedochádza automaticky k obchádzaniu ustanovení zameraných na ochranu práv spotrebiteľa, ani k odňatiu prístupu k spravodlivosti tak, ako to namietala žalobkyňa v podanom odvolaní. Účelom sledovaným prijatím zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní bola práve garancia poskytnutia zvýšenej ochrany práv spotrebiteľa v konaniach predstavujúcich alternatívu konaniu pred všeobecným civilným súdom, a to zvýšenou reguláciou činnosti rozhodcovských súdov a sprísnením požiadaviek kladených na spravodlivý proces, osobitne v prospech slabšej strany sporu - spotrebiteľa.

15. V podanom odvolaní odvolateľka uplatnila aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. majúca za to že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu odvolateľka bližšie neodôvodnila a jeho naplnenie nemal odvolací súd ani preskúmaním napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania súdu prvej inštancie za naplnené.

16. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd nezistil ani naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., že by súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňi uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľky odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán spor (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu odvolateľky odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

17. Odvolací súd konštatujúc nenaplnenie odvolateľkou uvádzaných odvolacích dôvodov sa v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom prvoinštančného súdu, preto rozhodnutie súdu prvej

inštancie (vrátane závislého výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie), podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a nárok na ich plnú náhradu priznal úspešnému žalovanému s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).